

Griffiennr.
Parketnr. : GE66.20.581/95/SW2

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 28 juni 2005

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____, handelaar in landbouwmachines, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, huisvrouw, geboren te _____ op _____, wonende te _____
3. _____ met maatschappelijke zetel te _____, ingeschreven in het handelsregister te _____ onder nummer _____

Verdacht van :

- A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S.15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

DE EERSTE EN DE TWEEDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

door op het terrein, gelegen te ten
 kadaster gekend onder in eigendom
 toebehorende aan hiervoor nader
 geïdentificeerd

een wederrechtelijk opgerichte loods van 25,25 m op 15,50 m in buffergebied te hebben instandgehouden

te tenminste in de periode van 23.05.1995 (st. 3) tot
 en met 24.03.1997

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

a) DE EERSTE EN DE TWEEDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te

hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.

Door de instandhouding van de onder A. omschreven toestand

te in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 02.07.1999

b) DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.

Door de instandhouding van de onder A. omschreven toestand

te in de periode gaande van 03.07.1999 tot en met 30.04.2000

De feiten onder de tenlastelegging B.1) en B.2) thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder

zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.

Door de instandhouding van de onder A. omschreven toestand

te _____ in de periode gaande van 01.05.2000 tot en met het bevel tot dagvaarding, zijnde

DE EERSTE EN DE TWEEDE

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990, ELK te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van hierna vermelde vermogensvoordelen die zich bevinden in het patrimonium van de derde, namelijk van een bedrag van 13.293,29 euro (zie st. 93 - voor 1995, 1996, 1997, 1998 en 6 maanden van 1999 de brutojaaroopbrengst omgezet in euro en verdeeld over eerste en tweede verdachte), zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag)

DE DERDE

1)

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van hierna vermelde vermogensvoordelen die zich bevinden in het patrimonium van de derde, namelijk van een bedrag van 9.547,00 euro (zie st. 93 - voor 6 maanden van 1999, 2000, 2001, 2002 en 2003 de brutojaaroopbrengst omgezet in euro), zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag)

2)

tevens gedagvaard teneinde haar verdediging te horen voordragen omtrent onze vordering tot :

de bijzondere verbeurdverklaring van de hierboven in hoofde van eerste en tweede verdachte vermelde vermogensvoordelen die zich in haar (d.i. van de derde) patrimonium bevinden

het uitspreken van een vonnis dat eventueel de bijzondere verbeurdverklaring van hoger vermelde vermogensvoordelen zal bevelen uit te voeren op haar (d.i. van de derde) patrimonium

IN ONDERGESCHIKTE ORDE

DE EERSTE EN DE TWEEDE

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990, ELK te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van hierna vermelde vermogensvoordelen die zich bevinden in het patrimonium van de derde, namelijk van een bedrag van 18.066,79 euro (zie st. 93 - de brutojaaroopbrengst omgezet in euro over de gehele periode en verdeeld over eerste en tweede verdachte), zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag)

DE DERDE

tevens gedagvaard teneinde haar-verdediging te horen voordragen omtrent onze vordering tot :

de bijzondere verbeurdverklaring van de hierboven in hoofde van eerste en tweede verdachte vermelde vermogensvoordelen die zich in haar (d.i. van de derde) patrimonium bevinden

het uitspreken van een vonnis dat eventueel de bijzondere verbeurdverklaring van hoger vermelde vermogensvoordelen zal bevelen uit te voeren op haar (d.i. van de derde) patrimonium

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging ondermeer van het tussenvonnis van deze rechtbank en kamer dd. 26 oktober 2004.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 24 mei 2005 :

- het Openbaar Ministerie, bij monde van substituut-procureur des Konings; hij stelt dat de instandhouding niet meer strafbaar is en de herstellvordering zonder voorwerp is.
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, voorgedragen door henzelf, bijgestaan door meester advocaat te

Voor de derde beklaagde
meester advocaat te
hoedanigheid van lasthebber ad hoc.

verschijnt
in zijn

Procedure

1. De eerste, tweede en derde beklaagde werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 12 oktober 2004.

Op 6 september 2004 werd de dagvaarding overeenkomstig artikel 160 van het Decreet van 18 mei 1999 inzake ruimtelijke ordening (DORO) overgeschreven in de registers van het hypotheekkantoor te

Relevante gegevens

1. De eerste beklaagde en de tweede beklaagde zijn de eigenaars van een perceel, gelegen te ten kadaster gekend onder .Overeenkomstig het gewestplan KB 24.03.1978) is dit terrein gesitueerd in buffergebied.

Bij akte verleden op 15 november 1994 voor notaris hebben zij de opgericht waarvan de zetel op dezelfde locatie is gevestigd.

Deze vennootschap heeft als maatschappelijk doel de aan -en verkoop, verhuur, verhandelen en herstellen van land-en tuinbouwmachines, de aan -en verkoop van allerlei bouwbeslag, klein-en groothandel, de aan -en verkoop van allerlei ijzerwaren, klein-en groothandel, de aan -en verkoop van carrosserie en auto-onderdelen, het beheer van roerende en onroerende goederen die toebehoren aan de vennootschap of die de vennootschap zal verwerven.

2. Op 23 mei 1995 werd vastgesteld dat er zonder stedenbouwkundige vergunning op voormeld terrein een loods was opgericht op de plaats waar vroeger allerlei bouwwerken stonden (stuk 2).

3. Ter gelegenheid van zijn verhoor op 23 mei 1995 bekende de eerste beklaagde dat hij de werken zonder stedenbouwkundige vergunning heeft uitgevoerd, hoewel hij wist dat een vergunning vereist was (stuk 3).

4. Op 2 juli 1995 werd er een regularisatiedossier (stuk 7) en op 25 februari 1996 een verbeterende regularisatieaanvraag (stuk 20-21) ingediend.

Bij besluit van 29 april 1996 weigerde het college van burgemeester en schepenen van een stedenbouwkundige vergunning af te leveren omdat het oprichten van een nieuwe werkplaats in strijd was met de bepalingen die gelden voor bufferzone en het industriële karakter een blijvende esthetische inbreuk vormde in de bebouwde omgeving. Bovendien werd vastgesteld dat het ingediende dossier onvolledig was (stuk 26).

Tegen voormelde weigeringbeslissing werd geen beroep aangetekend (stuk 25).

5. Bij brief van 13 januari 2003 deelde het college van burgemeester en schepenen van mee aan het openbaar ministerie geen herstellvordering te formuleren (stuk 32).

Bij brief van 17 april 2003 deelde de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur de door hem geformuleerde herstellvordering mee aan het openbaar Ministerie. De herstellvordering voorziet in de afbraak van de loods, het verwijderen van de vloerplaat en de funderingen, de verwijdering van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde stortplaats en het herstellen van het maaiveld tot op het oorspronkelijk niveau. Tevens werd een dwangsom van 250 euro gevorderd bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn (stuk 36-39).

Bij brief van 5 maart 2003 deelde het college van burgemeester en schepenen aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de redenen mee waarom het geen herstellvordering wenste te formuleren, dit in antwoord op zijn brief van 17 februari 2003. (stuk 40-41).

6. In het kader van de aanvraag tot een planologisch attest werd door de gemeente een positief planologisch attest verleend (stuk 79-85).

wat betreft de telastleggingen van instandhouding (A, Ba, Bb en C) :

Artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna afgekort als DORO), wat het handhavingsbeleid betreft, heeft aan artikel 146 DORO een derde lid toegevoegd dat bepaalt dat de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, niet geldt voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Na het arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005 waarbij een deel van deze bepaling werd vernietigd, dient deze bepaling aldus te worden gelezen en begrepen dat de niet strafbaarstelling voor de instandhouding geldt voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdig gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

Deze nieuwe bepaling, die gunstiger is voor de beklaagde dan de vorige toestand die bestond ten tijde van de misdrijven omschreven onder de telastleggingen A, Ba, Bb en C wordt met terugwerkende kracht toegepast nu de decreetgever met deze nieuwe bepaling het onbetwistbaar oogmerk had af te zien van iedere bestraffing voor verleden en toekomst wat het instandhouden van een stedenbouwmisdrijf betreft voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden (toepassing artikel 2, lid 2 van het Strafwetboek).

Het kwestieus perceel is volgens het gewestplan (K.B. 24 maart 1978) gelegen in een bufferzone, dit is een ruimtelijk niet kwetsbaar gebied.

De telastleggingen A, Ba, Bb en C zijn in de gegeven omstandigheden niet langer strafbaar gesteld. Dit impliceert dat de strafrechter slechts de strafvordering niet ontvankelijk kan verklaren, zonder uitspraak te doen over het bewezen zijn van het feit of de schuld van de beklaagden.

Wat betreft de herstellvordering :

De strafrechter kan evenmin uitspraak doen over de vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, hierin bijgetreden door de procureur des Konings, tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat (en de erop gesteunde vordering tot verbeurte van een dwangsom) welke het bewezen zijn van het feit en de schuld van de beklaagden veronderstelt. De herstellvordering volgt aldus het lot van de strafvordering. Zij dient eveneens niet ontvankelijk te worden verklaard.

Wat betreft de gevorderde verbeurte van vermogensvoordelen :

Ter openbare terechtzitting van 24 mei 2005 gaf de procureur des Konings te kennen dat er geen redenen meer zijn de beklaagden te veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen gelet op het gegeven dat de feiten van instandhouding niet meer strafbaar gesteld zijn.

Gelet op het gegeven dat de rechtbank geen uitspraak doet over het bewezen zijn van het feit of de schuld van de beklaagden, kan de strafrechter evenmin uitspraak doen over de verbeurte van vermogensvoordelen gesteund op de feiten van instandhouding.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 191, 194 van het Wetboek van
Strafvordering;
arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak,

Stelt vast dat de strafdordering met betrekking tot de tenlasteleggingen A, Ba,
Bb en C in hoofde van de beklaagden
niet meer strafbaar is.

Stelt vast dat de herstellvordering niet ontvankelijk is.

Stelt vast dat de gevorderde verbeurdverklaring van vermogensvoordelen in
hoofde van
niet ontvankelijk is.

Laat de kosten gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie ten laste
van de Staat.

Aldus geweest en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ACHTENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN VIJF

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter,
- substituut-procureur des Konings;
- e.a. adjunct-griffier.